

خیال پردازی های رهرو تنها

ژان ژاک روسو

ترجمه
محمدرضا پارسایار

فرهنگ معاصر
انتشارات

سرشناسه:	روسو، ژان ژاک، ۱۷۱۲-۱۷۷۸م.
عنوان و ناآپدیدآور:	Rousseau, Jean Jacques
مشخصات نشر:	تهران: فرهنگ معاصر، ۱۳۹۸.
مشخصات ظاهری:	۱۴۵ ص.
وضعیت فهرست نویسی:	فیا
یادداشت:	عنوان اصلی: Les rêveries du promeneur solitaire, 1958.
یادداشت:	کتاب حاضر نخستین بار تحت عنوان «خیالپردازی‌های تفرجگر انزواجو» با ترجمه‌ی احمد سمیعی توسط انتشارات فرانکلین در سال ۱۳۴۵ و سپس تحت عناوین مختلف، توسط مترجمان و ناشران متفاوت منتشر شده است.
موضوع:	روسو، ژان ژاک، ۱۷۱۲-۱۷۷۸م.
موضوع:	Rousseau, Jean Jacques
ناشر روده:	پارسایار، محمدرضا، ۱۳۴۱-، مترجم
ناشر افزوده:	Parsa-yar, Mohammad Reza
کتاب‌شناسی:	PQ۲۰۰۰
کتاب‌شناسی:	۸۴۸/۵
کتاب‌شناسی:	۵۷۰۲۸۸۳
شماره کتابشناسی ملی:	
شابک:	ISBN: 978-600-105-166-1
شابک:	۹۷۸-۶۰۰-۱۰۵-۱۶۶-۱

فرهنگ معاصر
انتشارات

تهران، خیابان طالقانی غربی، خیابان فریمان، شماره ۲۸، تلفن: ۱۴۱۶۸۶۴۱۸
تلفن: ۵-۶۶۹۵۲۶۳۲ : واحد فروش: ۶۶۹۷۳۳۵۲ : فکس: ۱۸-۶۶۴۱۷
E-mail: farhangmoaserpub@gmail.com Website: www.farhangmoaser.com

خیالپردازی‌های رهرو تنها

ژان ژاک روسو

ترجمه محمدرضا پارسایار

حروف‌نگاری، صفحه‌آرایی و چاپ:

واحد کامپیوتر و چاپ فرهنگ معاصر

چاپ اول: ۱۳۹۸ / تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه

کلیه حقوق این اثر متعلق به «مؤسسه فرهنگ معاصر» است و هر نوع استفاده بازرگانی از این اثر اعم از زیراکس، بازنویسی، ضبط کامپیوتری به صورت‌های مختلف از قبیل PDF، Online و یا تکثیر به هر صورت دیگر، کلاً و جزئاً قابل تعقیب قانونی است.

یادداشت مترجم

دلا خو کن به تنهایی

که از تن‌ها بلا خیزد

در ماه ژوئن ۱۷۷۲، هنوز یک ماه از انتشار کتاب امیل نگذشته، پارلمان فرانسه اثر ماکور را محکوم و حکم بازداشت نویسنده را صادر می‌کند. روسو از حکم اداها می‌یابد به سوئیس می‌گریزد، اما کتابش بر پلکان کاخ دادگستری پاریس سوزانده می‌شود. در همان ماه، ژنو نیز فرمان توقیف قرارداد اجتماعی و امیل را صادر می‌کند و اندکی بعد، اسقف اعظم پاریس بر ضد امیل فتوا می‌دهد. روسو در نامه‌های کوهستان اعتراضش را اعلام می‌کند. انتشار این اثر نخست در هلند ممنوع می‌شود، سپس ژنو مخالفت خود را با آن اعلام می‌کند و سرانجام در پاریس به آتش کشیده می‌شود. روسو در موتیه تراور سوئیس پناهنده می‌گردد، اما اهالی شهر اقامتگاهش را محاصره می‌کنند. آنگاه در جزیره سیرینای خود پناهگاهی می‌یابد. لیکن نه روز بعد، از روسو می‌خواهند که جزیره را ترک کند.

در پی آن همه بی‌مهری، در پاییز ۱۷۷۶، روسو نگارش خیال‌پردازی‌های رهر و تنهارا آغاز می‌کند. در آن زمان، مردی است سالخورده و روبه مرگ که آوازهاش اروپا را درنوردیده است. در دوم ژوئیه ۱۷۷۸، روسو در خانه میزبان و ولی نعمتش، به علت سکتۀ مغزی، چشم از جهان فرو می‌بندد و مرگ مجالش نمی‌دهد که این آخرین اثرش را به پایان برد. پس از مرگ، همسرش دست‌نوشته‌هایش را در اختیار یکی از دوستانش می‌گذارد و

بدین سان فصل پایانی کتاب (گشت دهم) شکل می گیرد.

سال های نگارش خیال پردازی ها سال های جنون در زندگانی روسوست. می پندارد که همه کسانی که به او نزدیک می شوند با او بر سر عنادند و او هیچ جا امنیت ندارد، حتی در کوی و برزن. می پندارد که همه عابران او را می شناسند، به او پوزخند می زنند و بدخواهش هستند. با این همه تصمیم می گیرد که از خود دفاع نکند، دشمنانش را به فراموشی سپارد و با آسایش خیال از واپسین روزهای عمر لذت برد. این وارستگی آرامش و تعادلی برایش فراهم می آورد. هر روز ساعات طولانی پیاده به گردش می رود و به جمع آوری گیاهان دارویی می پردازد. خیال پردازی ها را با آبشار بخشش او را با طبیعت بر ما آشکار می کند. طبیعت به مثابه فردی است که روسو با او سخن می گوید و در دامانش به رؤیا فرو می رود. از آن رو که در بند توصیف آن است و بیشتر به توصیف حالت روحی می پردارد که سرعت در او پدید می آورد.

روسو خود درباره آخرین اثرش چنین می گوید:

من خیال پردازی هایم را بر خود می نویسم. اگر در روزگار کهن سالی، در واپسین روزهای عمر، چنان که انتظار می رود، در همین وضع کنونی بمانم، با خواندن این دفتر همان لذتی می برم که هنگام نگارش آن بردم و بدین سان تسکین خاطرات گذشته هستی ام دو چندان می شود.